

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/193/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213207299
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7213207299.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Júliusa Tótha v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, B., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, pod sp. zn. EX 4967/13, o vymoženie 7 395,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 09.05.2022, č. k. 39Er/923/2013-68, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením exekúciu zastavil.
2. V odôvodnení uviedol, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava V dňa 12.10.2010, sp. zn. 3Zm/261/2010, poveril súd prvej inštancie vykonaním exekúcie vo veci súdneho exekútora poverením č. 5803 174281 zo dňa 09.07.2013. Dňa 25.01.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v ktorom oprávnený uviedol, že jeho právny predchodca uzatvoril s pôvodnými povinnými dňa 18.11.2004 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 11453814/369344604, na základe ktorej im poskytol finančné prostriedky, pričom riadne splácanie úveru bolo zabezpečené zmenkou. Nakoľko si pôvodní povinní neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca oprávneného pristúpil k vyplneniu zmenky a podal žalobu na súd. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 243f Exekučného poriadku a uviedol, že v zmysle týchto ustanovení je exekučný súd povinný preskúmať, či v predmetnej veci nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z predložených dôkazov mal za preukázané, že rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky (zmenkový platobný rozkaz). Tiež konštatoval, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorú právny predchodca oprávneného a pôvodní povinní uzavreli dňa 18.11.2004, má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Ďalej uviedol, že právny predchodca oprávneného ako žalobca v základnom konaní svoj návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu uplatnil na základe predloženého originálu zmenky bez toho, že by akýmkoľvek spôsobom špecifikoval a konkretizoval charakter kauzálneho vzťahu, ku ktorému sa vystavená zmenka viaže a okolnosti, ktoré vystaveniu zmenky predchádzali. Zmenkový súd následne zmenkový platobný rozkaz vydal výlučne na

základe predloženého originálu zmenky. Odčlenil teda zmenkový abstraktný vzťah od spotrebiteľského vzťahu, v dôsledku čoho zjavne neaplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a v konaní ani neskúmal zmluvné podmienky z hľadiska ich možnej neprijateľnosti či neprihliadol na obmedzenie použitia zmenky. Ust. § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pritom už v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy istým spôsobom obmedzovalo možnosť použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch, keď stanovilo, že ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na existenciu vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ EP (§ 243f ods. 4 EP), ako aj s ohľadom na skutočnosť, že oprávnený v rámci doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie nepreukázal, že dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku nie je daný, súd prvej inštancie exekúciu zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnuté uznesenie zmenil, rozhodol o pokračovaní v exekúcii a priznal oprávnenému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. V odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nesprávne aplikoval ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku na už prebiehajúcu exekúciu, v ktorej bol návrh na vykonanie exekúcie podaný v roku 2013 na podklade zmenkového platobného rozkazu vydaného v súlade s vtedy platnou právnou úpravou. V čase vydania platobného rozkazu zmenkový súd neskúmal právny dôvod uzavretia zmenky, nakoľko záväzok zo zmenky ako abstraktného právneho úkonu bolo možné uplatniť v špeciálnom a zákonom samostatne upravenom type súdneho konania so špecifickým predmetom. Jedným z osobitných znakov uvedeného konania bol dôsledne upravený koncentračný princíp. Súd pred vydaním platobného rozkazu skúmal výlučne, či uplatňované právo zo zmenky skutočne vyplýva a či zmenka má minimum formálnych náležitostí vyžadovaných zákonom. Je preto logické, že zmenkový súd sa nezaoberal spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi konania, keďže zmenkový platobný rozkaz bol vydaný dňa 12.10.2010, čiže v čase, kedy takýto postup súdu žiadny právny predpis nenariaďoval. Oprávnený bol názoru, že v štádiu, kedy majú exekučné súdy povinnosť prihliadať ex offo na premlčanie, ako aj na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, je zastavenie exekúcie prebiehajúcej od roku 2013 na podklade rozhodnutia, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky ešte v roku 2010, už výrazným zásahom do rovnosti účastníkov konania a priklonenie misky váh na stranu spotrebiteľov. Oprávnený zastával názor, že postupom a rozhodnutím súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho základného práva na súdnu ochranu a k porušeniu princípov právnej istoty, čím mu bolo znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.05.2022, sp. zn. 6CoE/5/2022, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.06.2020, sp. zn. 16CoE/7/2020, nález Ústavného súdu SR zo dňa 20.02.2020, sp. zn. II. ÚS 299/2019 a zdôraznil, že pokiaľ má exekučný súd za to, že určité zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak má exekúciu zastaviť len v časti tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a nie v celom rozsahu bez ohľadu na skutočnosť, že uplatnený nárok predstavuje už právoplatne priznané právo, pričom suma predstavujúca dôvod na zastavenie exekúcie je oddeliteľnou súčasťou celkovej vymáhanej sumy.

5. Povinný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, prejednal jeho odvolanie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

8. Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. V prejednávanej veci právny predchodca oprávneného – ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s. – uzavrel s dlžníčkou E. F., spoludlžníkom D. F. a ručiteľom A. B. dňa 30.11.2004 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 11453814/369344604, na základe ktorej poskytol dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 9 958,18 eur (300 000,- Sk). Po splnení podmienok sa právny predchodca oprávneného zaviazal poskytnúť dlžníkom stavebný úver vo výške 5 974,91 eur (180 000,- Sk). Mimoriadny medziúver a stavebný úver boli zabezpečené blankozmenkou, na ktorej ako avalista vystupoval povinný. Na základe tejto zmenky Okresný súd Bratislava V vydal dňa 12.10.2010 zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 3Zm/261/2010, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní. V zmysle tohto rozhodnutia mali pôvodní povinní zaplatiť právnemu predchodcovi oprávneného sumu 7 605,60 eur s príslušenstvom.

11. Nakoľko pôvodní povinní nezaplatili svoj dlh z exekučného titulu riadne a včas, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. V priebehu tohto konania došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku o ust. § 243f, podľa ktorého v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

12. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

13. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

14. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

15. V zmysle citovanej právnej úpravy oprávnený, ktorý v exekučnom konaní vymáha nárok zo zmenky na základe vykonateľného exekučného titulu od povinného ako fyzickej osoby, bol po účinnosti novely Exekučného poriadku uskutočnenej zákonom č. 438/2015 Z. z. povinný do 30 dní doplniť svoj návrh na vykonanie exekúcie o opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú jeho vlastného vzťahu (prípadne vzťahu právneho predchodcu) s povinným, ako aj priložiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. Medzi tieto dôkazy možno zaradiť zmenku, zmluvu uzavretú medzi oprávneným (jeho právnym predchodcom) a povinnými, jej prípadné prílohy a dohodu o vyplnení zmenky. Ak si oprávnený túto zákonnú povinnosť splnil, bolo povinnosťou exekučného súdu preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

16. Povinnosťou exekučného súdu je z oprávneným predloženého doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie preskúmať, či: a) vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a b) či spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré súd v základnom konaní neprihliadal, alebo či súd v základnom konaní neprihliadal na zákonné obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch, alebo či plnenie priznané zo zmenky je v rozpore s dobrými mravmi alebo so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu preskúmať podklady pre vydanie exekučného titulu vyplývala priamo zo zákona a takýto postup odobril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 3 Oboer 10/2017).

17. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z. bolo zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi v Slovenskej republike a táto úprava mala zamedziť tomu, aby nedochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške úžery. Ak exekučný súd dospeje k záveru, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, je povinný exekúciu zastaviť bez ohľadu na to, aké mal orgán, ktorý exekučný titul vydal v čase jeho vydania, procesnoprávne a hmotnoprávne povinnosti. Oprávnený má však následne právo podať žalobu na obnovu konania podľa § 3 zákona č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím je zabezpečená ochrana práv aj samotného oprávneného a nedochádza k zvýhodňovaniu jedného z účastníkov konania.

18. V danom prípade súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 243f ods. 6 a § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a skúmal, či v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky bolo prihliadnuté na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pričom dospel k záveru, že zmenkový súd neprihliadol na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi oprávneným a povinnou. Z uvedeného dôvodu exekúciu zastavil, a to v celom rozsahu.

19. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.02.2020, sp. zn. II. ÚS 299/2019, kde v skutkovo a právne obdobnej veci ústavný súd konštatoval, že „ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nie je možné vykladať mechanicky tak, že pokiaľ vo veci konajúci súd identifikoval neprijateľnú podmienku, tak automaticky zastaví exekúciu v celom rozsahu, pretože pokiaľ neprijateľnú podmienku je možné kvantifikovať, t. j. oddeliť od ostatných nárokov zo zmenky, uplatňovaných na základe exekučného titulu v exekúcii, je potrebné v záujme spravodlivého posúdenia veci nepripustiť exekúciu len tej časti nároku uplatneného zo zmenky, ktorá má svoj pôvod (základ) v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Typicky tomu tak bude pri zmluvných podmienkach, ktoré zakladajú povinnosť platiť určitý poplatok, úrok, sankciu a pod.

20. Vychádzajúc z princípu preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (m. m. I. ÚS 640/2014) preto pri posudzovaní nárokov zo zmenky, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, je potrebné mať na pamäti, že ide o judikovaný nárok a že zmenka bola vystavená v súvislosti s reálne poskytnutým plnením alebo službou. Preto by bolo ústavne neudržateľné a nespravodlivé, ako aj v rozpore s čl. 20 ods. 1 ústavy, ak by v takomto prípade oprávnený, v exekučnom konaní disponujúci riadnym exekučným titulom, nedostal príležitosť súdnou cestou vymôcť protihodnotu za reálne poskytnuté plnenie alebo službu len z dôvodu toho, že akcesoricky k hlavnému záväzku zmluvne dojednal ďalšie kvantifikovateľné a reálne oddeliteľné nároky, ktoré svojou povahou sú neprijateľné, a preto sa im súdna ochrana neposkytuje.“

21. V rozpore s vyššie uvedeným záverom ústavného súdu súd prvej inštancie exekúciu zastavil ako celok, teda v celom rozsahu konštatujúc, že konajúci súd sa nezaoberal spotrebiteľským charakterom zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinnými, neaplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a neskúmal zmluvné podmienky, či obmedzenie možnosti použitia zmenky.

22. Takýto postup nebol v súlade s vyššie uvedenými závermi ústavného súdu, keďže v čase uzavretia spornej zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 7 (v znení účinnom do 30.06.2006) použitie zmenky pri spotrebiteľských úveroch nezakazoval, len ukladal oprávnenému, aby si počínal tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. V zmysle § 8a citovaného zákona - Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júla 2006 - právne vzťahy, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov. Neobstojí preto záver súdu prvej inštancie o zastavení predmetnej exekúcie v celom rozsahu len z dôvodu, že súd v základnom konaní neprihliadol na obmedzenosť či neprípustnosť použitia zmenky, keďže zákon v čase uzavretia právneho vzťahu medzi právnym predchodcom oprávneného a pôvodnými povinnými takéto obmedzenia neobsahoval.

23. Exekučný súd mal v tomto prípade skúmať, či exekučným titulom neboli priznané nároky majúce pôvod v neprijateľných zmluvných podmienkach, resp. na rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom

a v prípade zistenia nedostatkov tieto kvantifikovať a oddeliť od zvyšku vymáhaného nároku. Na takéto závery mal k dispozícii zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere, ktorú mu predložil oprávnený a v ktorej mohol takéto prípadné neprijateľné podmienky identifikovať.

24. Postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu základného práva oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil podľa § 369 ods. 1 písm. b) CSP, keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne preskúma oprávneným predložené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a toto posúdi podľa vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu a ústavného súdu, teda posúdi, či v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom a v prípade zistenia nedostatkov tieto kvantifikuje a exekúciu zastaví iba v časti, v ktorej sa vymáha nezákonné plnenie.

26. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).